

PREZENTACJE

Prof. dr hab. inż. Jan Gliński - jubileusz 80-lecia urodzin

Urodziłem się 4 kwietnia 1933 r. w Pińsku, do 1941 roku mieszkałem w Drohobyczu, potem do 1945 – w Urzejowicach k. Przeworska, a następnie w Lublinie.

Szkołę średnią (Liceum im. St. Staszica w Lublinie) ukończyłem maturą zdaną w 1951 roku. W tym też roku podjąłem studia na Wydziale Rolnym Uniwersytetu Marii Curie - Skłodowskiej w Lublinie.

W latach 1951-1956 uzyskałem stopień inżyniera magistra rolnictwa. Stopień naukowy doktora nauk rolniczych nadała mi w 1964 r. Rada Wydziału Rolniczego Wyższej Szkoły Rolniczej

w Lublinie na podstawie pracy doktorskiej pt.: „Formy miedzi w glebach Pojezierza Łęczyńsko-Włodawskiego”, a stopień doktora habilitowanego – w roku 1968 Rada Wydziału Rolniczego tejże Uczelni na podstawie pracy habilitacyjnej pt.: „Wpływ niektórych czynników glebotwórczych na zawartość i rozmieszczenie mikroskładników w profilach glebowych”. Pracowałem zawodowo 47 lat: od 1954 r. w Katedrze Gleboznawstwa Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, potem od 1956 r. w Katedrze Gleboznawstwa Wyższej Szkoły Rolniczej w Lublinie, a od 1971 r. w Zakładzie (Instytucie) Agrofizyki Polskiej Akademii Nauk w Lublinie. W wymienionych placówkach zajmowałem kolejno stanowiska: laboranta, p.o. asystenta, starszego asystenta i adiunkta. Z dniem 1 czerwca 1969 r. zostałem powołany przez Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego na stanowisko docenta. Uchwałą Rady Państwa z dnia 4 kwietnia 1974 r. został mi nadany tytuł profesora nadzwyczajnego nauk rolniczych, a dnia 12 września 1980 r – profesora zwyczajnego. W 1991 r. zostałem wybrany na członka korespondenta PAN, w 1999 r. – na członka zagranicznego Słowackiej Akademii Nauk Rolniczych, w 2000 – na członka Academia Europaea w Londynie, a w 2003 – na członka rzeczywistego PAN. W 2009 roku, na wniosek Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego, zostałem powołany jako jedyny przedstawiciel Polski, na członka honorowego Międzynarodowej Unii Towarzystw Gleboznawczych. Od 1998 pełniłem funkcję wiceprezesa, a od 6.09.2001 r. do 2010 roku - prezesa Lubelskiego Oddziału PAN, a od 2011 – jestem wiceprezesem

Oddziału. Od 2003 roku jestem Przewodniczącym Rady Fundacji Oddziału PAN w Lublinie „Nauka i Rozwój Lubelszczyzny”.

W roku 1958/59 odbyłem dziesięciomiesięczny staż naukowy z zakresu spektrografii, mineralogii i kartografii gleb w Międzynarodowym Naukowym Centrum Rolniczym w Wageningen (Holandia) a w roku 1965 jednomiesięczne przeszkolenie spektrograficzne w Instytucie Gleboznawstwa im. Dokuczajewa w Moskwie. Doświadczenie zdobyte na studiach pozwoliło mi zorganizować jedną z nielicznych w Polsce, pracownię spektrografii emisyjnej gleb i materiałów roślinnych. Była to wówczas nowoczesna metoda instrumentalna do oznaczeń składu pierwiastkowego, głównie mikroelementów w materiałach rolniczych.

Wyjeżdżałem ponadto na międzynarodowe zjazdy i kongresy naukowe do wielu państw, gdzie wygłaszałem referaty i komunikaty naukowe z zakresu prowadzonych przeze mnie badań. Odpowiadając za współpracę naukową z zagranicą Zakładu (Instytutu) Agrofizyki PAN odbywałem liczne wyjazdy za granicę, w celu dokonywania uzgodnień, zatwierdzania planów i podsumowywania wyników wspólnych badań.

Mój dorobek naukowy składa się z 393 publikacji, wśród których 38 to monografie, 145 – studia i rozprawy naukowe, 2 książki wydane w USA, 3 w Polsce, 1 encyklopedia (wyd. Springer), 185 – artykułów i komunikatów oraz prac popularno-naukowych, 6 – skryptów i podręczników oraz 17 – patentów. Większość rozpraw naukowych opartych na dużym materiale eksperymentalnym było drukowanych w renomowanych czasopismach krajowych i zagranicznych. Dotyczyły one:

- występowania, rozmieszczenia i bilansu mikroelementów w glebach; czynników wpływających na ich zawartość w roślinach oraz metodyki oznaczeń;
- badania gleb górskich;
- badania wartości rolniczej gleb;
- fizykochemicznych właściwości gleb ze szczególnym uwzględnieniem stosunków oksydoredukcyjnych gleb;
- metodyki oznaczeń wilgotności gleb;
- metod utylizacji odpadów przemysłowych;
- redakcji słowników agrofizycznych.

Opierając się na wcześniej opracowanych metodach wyznaczania powierzchni właściwej gleb przeprowadziłem wraz ze współpracownikami masowe oznaczenia tej właściwości w ważniejszych jednostkach glebowych Polski, a uzyskane wyniki podsumowałem w 2 monografiach: „Powierzchnia właściwa gleb Polski” RNR 165-D, 1977 i „Przestrzenna charakterystyka powierzchni właściwej gleb ornych Polski” Acta Agrophysica 33, 2000. Powierzchnia właściwa charakteryzuje kompleksowo skład granulometryczny i zawartość substancji organicznej w glebie. Jest wartościową cechą dla oceny zasobności gleb i zdolności magazynowania w nich składników pokarmowych, stanowi ważny wskaźnik oceny potrzeb nawożenia gleb.

Pod moim kierunkiem opracowano 3 metody wyznaczania potencjałów elektrokinetycznych materiału glebowego w oparciu o zjawiska: elektroforezy, elektroosmozy i potencjału przepływu. Dzięki nim można było dokładniej poznać procesy fizykochemiczne zachodzące w glebach – decydujące o zjawiskach sorpcji jonów i kształtowaniu się struktury agregatowej gleby. Metody te zostały wykorzystane w jednej pracy habilitacyjnej i dwóch pracach doktorskich moich współpracowników.

W zespole kierowanym przeze mnie zostało wykonanych 6 prac habilitacyjnych, 10 prac doktorskich (w tym 6 pod bezpośrednim moim promotorstwem), 30 prac magisterskich oraz opublikowano 120 rozpraw naukowych z zakresu fizykochemii gleb. W większości z tych rozpraw jestem współautorem.

Jako unikalne należy uznać badanie warunków natlenienia gleb i ich wpływu na procesy glebowe i na rośliny. Przeprowadzone pod moim kierunkiem doświadczenia modelowe pozwoliły ustalić współzależności wielu procesów fizykochemicznych i natlenienia gleb, jak też wykazać znaczenie tlenu glebowego w pierwszych stadiach rozwoju roślin uprawnych. Otrzymane wyniki zostały ujęte w 28 pracach oraz zreferowane przeze mnie na 8 Międzynarodowych Kongresach Gleboznawczych w: Wisconsin 1960, Bukareszcie 1964, Moskwie 1974, Edmonton 1978, Hamburgu 1986, Kioto 1990, Acapulco 1994 i Montpellier 1999. Wyniki badań natlenienia gleb zaowocowały 2 współautorskimi książkami wydanymi w USA (CRC Press) „Soil Aeration and its Role for Plants” w 1985 r. oraz „Soil Physical Conditions and Plant Roots” w 1990 r., rozdziałem opracowanym do książki nt. zagęszczenia gleb, drukowanej przez Elsevier w Holandii i obszernego opracowania do Encyklopedii Soil Science wydanej przez Springer. Publikacje te przedstawiają własne i współautorskie wyniki badań na tle bogatej literatury światowej. Zaowocowały one również opracowaniem i wydaniem „Atlasu oksydoredukcyjnych właściwości gleb ornych Polski” w 1996 r. oraz monografii „Agroekologiczne aspekty warunków tlenowych gleb ornych” (2000). Za cenne uważam również prace z prof. Schlichtingiem z Uniwersytetu Hohenheim (RFN), wybitnym specjalistą z zakresu fizykochemii gleby, wydrukowane w Polish Journal of Soil Science i w Zeitschrift für Pflanzenernähr, und Bodenkunde. Na podkreślenie zasługuje współautorstwo w podręczniku „Gleboznawstwo” (4 wydania) i współwydawcy opracowanej, na zlecenie Springer, Encyklopedii Agrofizycznej (Encyclopedia of Agrophysics, 2011).

Za moje najważniejsze osiągnięcie uważam uzyskane wyniki z zakresu badań aeracji gleb, będące podstawą do zaproponowania nowej dziedziny naukowej Oksygenologii oraz określenie współzależności między właściwościami fizycznymi gleb a korzeniami roślin.

Znaczny dorobek (kilkanaście publikacji oraz 17 patentów) wiąże się ze współautorstwem w opracowanych metodach utylizacji uciążliwych dla otoczenia odpadów przemysłowych, głównie pod kątem otrzymywania z nich cennych rolniczo preparatów mikroelementowych i biodynamicznych nawozów organiczno-mineralnych. Osiągnięcia w tej dziedzinie, będące w trakcie wdrożeń do prak-

tyki zostały wyróżnione 2 zespołowymi nagrodami Sekretarza Naukowego PAN oraz nagrodą NOT.

Zainicjowałem i współuczestniczyłem w kształtowaniu słownictwa agrofizycznego. Efektem działań było opracowanie 5 słowników w wersji: francuskiej, angielskiej, niemieckiej, rosyjskiej i hiszpańskiej.

Wyjeżdżałem jako „visiting professor” do placówek naukowych w Belgii, Hiszpanii, we Włoszech, Francji, RFN, Holandii, Szwecji, Anglii.

W Instytucie Agrofizyki PAN odpowiadałem za współpracę naukową z 32 placówkami zagranicznymi w: Anglii, Austrii, Białorusi, Bułgarii, Chinach, Czechach, Finlandii, Francji, Hiszpanii, Izraelu, Japonii, Niemczech, Rosji, Rumunii, Słowacji, Szwecji, na Ukrainie, Węgrzech i w USA. Ostatnio (od 2000 roku) angażuję się w organizację polsko-białorusko-ukraińskiej współpracy dotyczącej stanu i zmian środowiska przyrodniczego Polesia, a także aktywnie współpracuję z lokalnymi władzami wojewódzkimi i samorządowymi Lubelszczyzny w zakresie aktywizacji przedsięwzięć na rzecz regionu lubelskiego.

Jestem naczelnym redaktorem wydawnictwa ciągłego Instytutu Agrofizyki PAN International Agrophysics (znajdującego się obecnie na Liście Filadelfijskiej) i członkiem Rad Wydawniczych Acta Agrophysica (dawne Problemy Agrofizyki) i „Acta Agronomica Hungarica”. Byłem redaktorem lub współredaktorem 18 tomów Zeszytów Problemowych Postępów Nauk Rolniczych wydanych w językach: polskim, angielskim i francuskim.

Brałem udział w organizowanych przez Zakład (Instytut) Agrofizyki kursach szkoleniowych, konferencjach i sympozjach krajowych i zagranicznych, w tym 6-tej Międzynarodowej Konferencji Agrofizycznej (Lublin, 1997 r.). Ponadto współpracowałem z Wszechnicą PAN, gdzie poprzez wykłady popularyzowałem zagadnienia agrofizyki. Jestem członkiem Międzynarodowego i Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego, w którym przez 6 lat pełniłem funkcję sekretarza oraz przewodniczącego Oddziału PTG w Lublinie, byłem sekretarzem Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, sekretarzem naukowym Komitetu Gleboznawstwa i Chemii Rolnej PAN (1978-1983), członkiem Komitetu Agrofizyki PAN (1987-) oraz członkiem Komitetu Terminologii PAN, działałem w Komisji Chemii Gleb PTG, od 1987- roku pełniłem funkcję wiceprzewodniczącego Komisji Fizyki Gleby Międzynarodowego Towarzystwa Gleboznawczego. Od 1998 – wiceprezesa, a od 2001 r. do 2010 r. - prezesa Lubelskiego Oddziału PAN. W latach 2003-2006 byłem przewodniczącym Rady Naukowej Instytutu Agrofizyki PAN, a potem wiceprzewodniczącym tej Rady i Rady Naukowej IMUZ w Falentach przez dwie kadencje.

W Instytucie Agrofizyki PAN pełniłem od 1976 r. funkcję zastępcy kierownika Zakładu ds. naukowych i kierowałem Pracownią Fizykochemii Gleb liczącą 14 pracowników, grupą tematyczną i tematem w 2 problemach międzyresortowych, a także byłem kierownikiem krajowym 2 międzynarodowych programów badawczych, finansowanych przez UE (1993-95) i Rząd Austriacki (1991-95).

Od 1.X.1982 r. zostałem kierownikiem Zakładu Agrofizyki, a od 1987 – dyrektorem Instytutu Agrofizyki PAN, z nominacją do 30.03.2003.

Kierując przez 20 lat Instytutem Agrofizyki cały mój wysiłek skupiałem na rozwój tej placówki, na jej krajową i międzynarodową pozycję, promując równocześnie agrofizykę jako nową i ważną dyscyplinę wśród nauk rolniczych. Największy nacisk kładłem na rozwój kadry naukowej, składającej się z absolwentów różnych kierunków studiów lubelskich uczelni: fizyków, fizykochemików, rolników, geografów, biologów, matematyków, inżynierów. Niezwykle trudne było zintegrowanie tego interdyscyplinarnego grona do prowadzenia zespołowych badań. Wiele wysiłku wymagało organizowanie dla nich szkoleń w placówkach krajowych i zagranicznych. Pomocą w tym okazały się moje wcześniejsze szerokie kontakty z wieloma naukowcami, szczególnie zagranicznymi. W rewanżu udało mi się zainicjować niektórym doktoraty honorowe Akademii Rolniczej w Lublinie – prof. De Boodtowi z Belgii i prof. Blumowi z Austrii oraz członkostwa Polskiej Akademii Nauk (prof., prof. Blum - Austria, Baerdemaker - Belgia, Lisztwan – Białoruś).

Także sytuacja awansu naukowego pracowników Instytutu poprawiła się po uzyskaniu przez Instytut Agrofizyki uprawnień do nadawania stopni i występowania o tytuł naukowy. Wcześniej stopnie naukowe uzyskiwali głównie na lubelskich uczelniach. Aktywność pracowników zaowocowała możliwością przeprowadzenia w Instytucie ok. 50 przewodów doktorskich, 30 habilitacyjnych i 20 wystąpień o nadanie tytułu profesora. Równocześnie wzrastała pozycja Instytutu na arenie krajowej i międzynarodowej.

Działalność naukowa Instytutu, od początku funkcjonowania była ukierunkowana na wspieranie nauk rolniczych w rozwiązywaniu złożonych zagadnień poprzez zastosowanie fizyki i fizykochemii w badaniach obiektów rolniczych, początkowo gleby jako środowiska rozwoju roślin, a następnie materiałów roślinnych i płodów rolnych. W miarę upływu czasu rozszerzał się stopniowo obszar badawczy, obejmując z jednej strony coraz więcej elementów systemu gleba-roślina-atmosfera, maszyna-gleba, a z drugiej strony coraz więcej etapów procesu produkcji żywności w powiązaniu z analizą jej fizycznej jakości – poczynając od produkcji rolniczej, a następnie przechowywania płodów rolnych i przetwarzania, aż do momentu uzyskania produktu finalnego. Agrofizyka okazała się też przydatna w szeroko pojętej ochronie środowiska przyrodniczego, poprzez udział w badaniach degradacji gleb uprawnych oraz terenów zabagnionych, w aspekcie powstawania i emisji gazów cieplarnianych. Działalność Instytutu obejmuje ponadto opracowanie i doskonalenie wyspecjalizowanych fizycznych metod pomiarowych, modelowanie komputerowe oraz monitoring procesów fizycznych środowiska.

Od 2001 roku pełniąc funkcję prezesa Lubelskiego Oddziału PAN, doprowadziłem do uznania wysokiej jego rangi w środowisku naukowym i administracyjnym Lublina, potwierdzonym wyróżnieniem w ogólnopolskim konkursie Alianz 2003 w dziedzinie NAUKA, a także wyróżnieniem (Statuetką) Prezesa

PAN w 2009 roku. Oddział tworzy niezbyt liczna, w porównaniu do innych Oddziałów, liczba członków PAN. Ważną rolę odgrywają zintegrowane wokół niego Komisje w liczbie 18, skupiające ok. 600 naukowców ze środowiska lubelskiego, oraz ok. 80 zagranicznych.

Oddział, zgodnie z obowiązkiem ustawowym, przede wszystkim jest reprezentantem Polskiej Akademii Nauk na terenie Województwa Lubelskiego. Ma za zadanie: - pełnić funkcje integracyjne w stosunku do życia naukowego regionu, utrzymywać kontakty z uczelniami wyższymi, instytutami badawczymi i towarzystwami naukowymi- inspirować działalność naukową środowiska i promować jego osiągnięcia - być rzecznikiem Akademii wobec lokalnych organów władzy i administracji państwowej, samorządowej, organizacji społecznych i środowiska uczonych oraz rzecznikiem tego środowiska w stosunku do centralnych organów Akademii. Oddział spełnia te zadania poprzez: utrzymywanie kontaktów z 41 uczelniami wyższymi, instytutami badawczymi i towarzystwami naukowymi regionu, także poprzez aktywność Komisji w organizacji konferencji naukowych, działalność wydawniczą (roczniki TEKA poszczególnych Komisji Oddziału, Biuletyn Informacyjny Oddziału, Informator o placówkach dydaktyczno-naukowych Lubelszczyzny, problemowe monografie książkowe). Z mojej inicjatywy jako prezesa Oddziału utworzona została w 2003 roku Fundacja „Nauka i Rozwój Lubelszczyzny”. W jej ramach działa „Lubelska Rada Ekoenergii”. Fundacja prowadzi działalność szkoleniową związaną z krzewieniem postępu naukowo-technicznego i gospodarczego w regionie lubelskim, stymuluje dialog pomiędzy środowiskiem naukowym, gospodarczym i biznesowym Regionu w celu budowania gospodarki opartej o wiedzę. Jako przykład tej działalności można podać Wielką Galę Nauki i Biznesu, zorganizowaną 7 czerwca 2008 r w Lublinie przez Fundację, Związek Prywatnych Pracodawców Lubelszczyzny „Lewiatan” oraz Kancelarię Prezydenta Miasta Lublin. Podczas tej Gali były wręczone nagrody prezesa Oddziału PAN w Lublinie jednostkom badawczym, których wyniki naukowe zostały skomercjalizowane, przysparzając równocześnie wymierne korzyści finansowe podmiotom gospodarczym, w których zostały wdrożone.

Jako prezes Oddziału PAN w Lublinie podejmowałem działania na rzecz integracji lubelskiego środowiska naukowego, ściślejszego powiązania tego środowiska z lokalnymi władzami wojewódzkimi i samorządowymi, a także promocji Województwa Lubelskiego w kraju i zagranicą, popierając działalność naukową o istotnym znaczeniu dla gospodarki i kultury narodowej oraz uczestnicząc w upowszechnianiu jej wyników. Z uwagi na usytuowanie naszego ośrodka naukowego na wschodnich rubieżach Polski, dużą wagę przywiązywałem do współpracy z naszymi wschodnimi sąsiadami, głównie z Ukrainą i Białorusią w zakresie ochrony i kształtowania środowiska, motoryzacji i energetyki rolnictwa, związków kulturowych.

Za działalność naukową i organizacyjną otrzymałem 2 zespołowe nagrody I stopnia Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki, zespołową nagrodę Wydziału V PAN, oraz 5 zespołowych nagród Sekretarza Naukowego PAN.

Medal „Za zasługi dla Lubelszczyzny” i Złotą Odznakę Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego.

Nagrody i wyróżnienia:

- Nagrody Sekretarza Naukowego PAN w 1981, 1985, 1987, 1988, 1990 i nagroda Wydziału V PAN (1973).
- Krzyże Zasługi: Brązowy (1972), Złoty (1979), Kawalerski (1988), Oficerski (1995), Komandorski (2003).
- Medal im. Michała Oczapowskiego Wydziału V PAN (2007).
- Dyplom Honorowy (Poczesna Gramota) Rady Ministrów Ukrainy (2006).
- Wyróżnienie Stowarzyszenia Lubelskiego Klubu Biznesu „za współtworzenie Oddziału PAN integrującego środowisko naukowe na Lubelszczyźnie i współpracę z Ukrainą i Białorusią” (2009).

Ważniejsze publikacje z ostatnich 25 lat:

1. Daszczenko A., Gliński J., Krasowski E., Nikolenko I., Sosnowski S.: *Hydraulika i Maszyny Hydrauliczne*. Wydawca Polska Akademia Nauk Oddział w Lublinie Lublin 2010, ss.385.
2. Gliński J., Dębicki R., Fijałkowska A.: *Dictionary of Agrophysics in six languages (English, German, Spanish, French, Polish and Russian)*. LZGraf. Lublin, 1991.
3. Gliński J.: Chemiczne i fizykochemiczne właściwości gleb. Rozdział w podręczniku „Gleboznawstwo” pod red. B. Dobrzańskiego PWRiL, wyd. I (1981), II (1993), III (1995), S. Zawadzki, IV (1999).
4. Gliński J.: Agrophysical objects (soils, plants, agricultural products, foods) *Encyclopedia of Agrophysics*. Gliński J., Horabik J., Lipiec J. eds. Springer, 34 - 35. 2011.
5. Gliński J., Bennicelli R., Stępniewska Z., Stępniewski W.: Differentiation of aeration indices in genetic horizons of eroded loess soils. *Polish J. Soil Sci.*, 1987, 20, 1-8.
6. Gliński J., Horabik J., Lipiec J., eds. *Encyclopedia of Agrophysics*. Springer. 2011.
7. Gliński J., Holubenko A., Krasowski E.: Motorization, power industry in agriculture and machines construction,. *Polish Academy of Sciences Branch in Lublin. Lublin-Ługańsk* 2010, ss. 437.
8. Gliński J., Holubenko A., Krasowski E.: Exploitation of agricultural machines, modeling and new technologies,. *Polish Academy of Sciences Branch in Lublin. Lublin-Ługańsk* 2010, ss. 638.
9. Gliński J., Horabik J., Jerzy J.: Agrophysics, physics applied to agriculture : *Encyclopedia of Agrophysics*. Gliński J., Horabik J., Lipiec J. eds. Springer, 35 - 48. 2011.
10. Gliński J., Horabik J., Jerzy J.: Agrophysical properties and processes. *Encyclopedia of Agrophysics*. Gliński J., Horabik J., Lipiec J. eds. Springer, 35. 2011.
11. Gliński J., Lipiec J.: *Soil Physical Condition and Plant Roots*. CRC Press, Inc., Boca Raton, USA, 1990.

12. Gliński J., Lipiec J., Stępniewski W.: Plant roots and soil physical factors. Encyclopedia of Soil Science., Chesworth (ed), 2008, 68-75.
 13. Gliński J., Ostrowski J.: Mapping of soil physical properties: Encyclopedia of Agrophysics. Gliński J., Horabik J., Lipiec J. eds. Springer, 455 - 460. 2011.
 14. Gliński J., Schlichting E., Stępniewska Z.: Characterization of the soil aeration status by plant and soil analysis using different soil Mn fractions. Z. Pf. Bodenk. 1988, 151, 26-32.
 15. Gliński J., Stahr K., Stępniewska Z., Brzezińska M.: Changes of redox and pH conditions in a flooded soil amended with glucose and nitrate under laboratory conditions. Z. Pfl. Bodenk. 1992, 155, 13-17.
 16. Gliński J., Stępniewska Z.: An evaluation of soil resistance to reduction processes. Polish J. Soil Sci., 1986, 19, 15-19.
 17. Gliński J., Stępniewska Z., Stępniewski W., Banach A.: Oxydation- reduction (Redox) properties of soils. Polish Academy of Sciences Branch in Lublin, Lublin 2012, ss. 129.
 18. Gliński J., Stępniewski W., Stępniewska Z., Ostrowski J., Włodarczyk T., Brzezińska M.: Agroekologiczne aspekty warunków tlenowych gleb ornych. Acta Agrophysica 32, 2000.
 19. Gliński J., Stępniewski W.: Soil Aeration and its Role for Plants. CRC Press, Inc., Boca Raton, USA, 1985.
 20. Gliński J., Włodarczyk T., Stępniewska Z.: Plant available Mn in differently aerated soil measured by chemical and EUF extractions. Polish J. Soil Sci., 1991, 24, 41-48.
 21. Krasowski E., Nikolenko I., Gliński J., Daszczenko A., Sosnowski S.: Hydraulics Hydraulic machines. Wydawca Polska Akademia Nauk Oddział w Lublinie Lublin 2011, ss. 385.
 22. Lipiec J., Gliński J., Rhizosphere.: Encyclopedia of Agrophysics. Gliński J., Horabik J., Lipiec J. eds. Springer, 705 - 709. 2011.
 23. Ławriniew P., Krasowski E., Morozow A., Gliński J., Korochow W.: Nowe technologie utylizacji odpadów przemysłowych. Maszyny i przeróbka surowców. MOTROL wydawnictwo specjalne pod red. Eugeniusza Krasowskiego. Lublin – Symferopol 2012. ss. 376.
 24. Stępniewska Z., Stępniewski W., Gliński J., Ostrowski J.: Atlas oksydoredukcyjnych właściwości gleb ornych Polski (wersja polska i angielska). I.A. PAN Lublin- IMUZ Falenty, 1986 i II wyd. 1997.
 25. Stępniewski W., Gliński J., Ball B.C.: Effects of compaction on soil aeration properties. „Soil Compaction in Crop Production”. 167-189, Elsevier, Holland, 1994.
 26. Stępniewski W., Stępniewska Z., Bennicelli R.P., Gliński J.: 2005. Oxygenology in Outline. EU 5th Framework Program QLAM – 2001-00428. Institute of Agrophysics PAS, Lublin, Poland, 121 pp.
 27. Witkowska-Walczak B., Gliński J., Sławiński C. Hydrophysical properties of soils. Polish Academy of Sciences Branch in Lublin, Lublin 2012, ss. 132.
- Patenty
1. Gliński J., Dobrzański B., Malicki M.: Mostkowy miernik wilgotności gleby lub ciała sypkich prądem zmiennym. UP PRL, P-10067, 1968.

2. Gliński J., Walczak R.: Urządzenie do badania zwięzłości gleby i gruntu. P-159649, 1972.
3. Wolski T., Dechnik I., Gliński J.: Sposób otrzymywania wolno działających, zwłaszcza zawierających mikroelementy nawozów organiczno-mineralnych i wolno działające nawozy organiczno-mineralne. P-207880, 1978.
4. Wolski T., Dechnik I., Gliński J., Mazurkiewicz A.: Nawozy organiczno-mineralne i sposób otrzymywania nawozów organiczno-mineralnych. Pat. PRL nr 129662, 1979.
5. Wolski T., Dechnik I., Gliński J., Kiszczak W.: Sposób otrzymywania preparatu miedziowego zwłaszcza dla rolnictwa. Pat. PRL nr 129820, 1980.
6. Wolski T., Dechnik I., Gliński J., Kiszczak W.: Sposób otrzymywania nawozów wapniowych lub wapniowo-magnezowych wzbogaconych w molibden z roztworów potrawiennych. Pat. PRL nr 135265, 1980.
7. Wolski T., Dechnik I., Gliński J., Kiszczak W.: Sposób odzysku molibdenu z roztworów potrawiennych w postaci nawozów wapniowych lub wapniowo-magnezowych. P-228133, 1980.
8. Wolski T., Dechnik I., Gliński J.: Sposób otrzymywania preparatów magnezowych dla rolnictwa. Pat. PRL nr 135964, 1981.
9. Wolski T., Gliński J.: Sposób otrzymywania nawozów azotowych z odpadów przemysłowych. UP PRL P-250485, 1981.
10. Wolski T., Dechnik I., Gliński J.: Sposób otrzymywania preparatów magnezowych dla rolnictwa. Pat. PRL nr 135964, 1981.
11. Wolski T., Gliński J., Daweck J., Miszczak W.: Sposób otrzymywania preparatu magnezowego zwłaszcza dla rolnictwa. P-237348, 1982.
12. Wolski T., Gliński J.: Sposób otrzymywania granulowanych nawozów mineralnych wzbogaconych w miedź. UP PRL P-264793, 1987.
13. Hetman J., Wolski T., Gliński J., Baltaziak T., Martyn W.: Podłoża do uprawy roślin oraz sposób otrzymywania podłoży do uprawy roślin. Pat. PRL P264795, 1987.
14. Wolski T., Gliński J., Szklarz J., Dechnik I.: Środek do otoczkowania nasion zwłaszcza buraka cukrowego. Pat. PRL nr 141958, 1988.
15. Wolski T., Dechnik I., Gliński J.: Sposób otrzymywania nawozów mineralno-organicznych. Pat. PRL nr 107879, 1988.
16. Wolski T., Szot B., Gliński J., Rudko T.: Sposób zapobiegania stratom nasion rzepaku w czasie dojrzewania i zbioru. UP PRL P-271529, 1988.
17. Rayczyer T., Popandowa S., Gliński J., Józefaciuk G., Sokołowska Z., Hajnos .: Sposób fizykochemicznej melioracji gleb zasolonych. P309087, 1995.

Warszawa, 4 kwietnia 2013 r.

Pan
Prof. dr Jan Gliński
Członek rzeczywisty PAN

Szanowny Panie Profesorze,

Z okazji Jubileuszu osiemdziesiątej rocznicy urodzin składam Panu Profesorowi, w imieniu Prezydium Polskiej Akademii Nauk oraz swoim własnym najserdeczniejsze gratulacje i życzenia, a także wyrazy podziękowania za wieloletnią, owocną działalność naukową i ofiarną pracę na rzecz Akademii.

Należy Pan Profesor do grona wybitnych reprezentantów polskiej szkoły w dziedzinie gleboznawstwa. Szczególne uznanie budzą Pana badania w zakresie fizykochemicznych właściwości gleb. Osiągnięcia badawcze Pana Profesora są wysoko cenione zarówno przez krajowe, jak i międzynarodowe środowisko naukowe. Wyrazem tego są prestiżowe nagrody naukowe, wysokie odznaczenia państwowe oraz członkostwa licznych towarzystw naukowych, którymi został Pan uhonorowany.

Wśród wielu zasług pragnę podkreślić cenny wkład pracy Pana Profesora w działalność Instytutu Agrofizyki PAN jako jego dyrektora, Prezydium PAN, Oddziału PAN w Lublinie jako Prezesa oddziału, Komitetu Agrofizyki PAN i Komitetu Gleboznawstwa i Chemii Rolnej PAN.

Wraz z podziękowaniem za lata twórczej pracy, proszę przyjąć, Szanowny Panie Profesorze, wyrazy głębokiego szacunku, a także serdeczne życzenia dobrego zdrowia i osobistej pomyślności.

Z wyrazami szacunku,

Michał Kleiber